

То като уеѣтило, че иде влѣхва-та, наченѣло да лае грѣмогласно. Влѣхва-та поискалъ да го подлъсти и хвърлилъ му едно кѣсче хлѣбъ за да млѣкне. „Махни се оттукъ, бездѣлнику! — казало куче-то, — ты искашь нѣгли да изневѣрѣжъ господара си, кой-то толкова-си години мя и храни и пои? Не! не! —“ И послѣхватило да лае още по-высоко, что-то събудило домашни-ты и влѣхва-та побѣгналъ да го нехванѣтъ.

Нѣравоученіе.

1. Нѣма по-добро нѣчто, отъ да бждемъ вѣрны и послушны на свои-ты благодѣтели. Мы обычаемъ и животны-ты за вѣрность-тѣ имъ: а кой може да не хвали и да не обыча вѣрныхъ чловѣкъ?

2. Не трѣбва да си млѣчимъ, кога-то можемъ да не оставимъ да стане зло.

ТАБЛИЦА 22.

КОНЬ И ГОСПОДАРЪ.

Единъ добръ конь много врѣмя служилъ на своя господарь и съ голѣмо уеърдіе оралъ му земѣ-тѣ, возилъ му дръва и носилъ му товары; най-сѣтнѣ остарѣлъ, ослабнѣлъ, та чѣсто ся спрѣпинѣлъ подь товара и падалъ.

Еднажъ той былъ така тяжко натоваренъ, что-то едва прѣминѣлъ нѣколко крачки, па паднѣлъ и неможѣлъ вече да стане. Тукъ трѣбвало господарь-тъ му да си науми неговы-ты прѣжни заслу-